

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **J. S.**
zastoupený advokátem JUDr. Jaromírem Bláhou
sídlem Prvního pluku 206/7, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2021, č. j. KUKHK-36629/DS/2020-3 Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Náchod (dále jen „městský úřad“) zaslal žalobci dne 2. 11. 2016 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů námitky podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích a o změně některých zákonů („zákon o silničním provozu“). Městský úřad rozhodnutím ze dne 15. 10. 2020 tyto námitky zamítl a potvrdil provedený záznam. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí městského úřadu odvolání, které žalovaný zamítl v záhlaví specifikovaným rozhodnutím.

II. Shrnutí argumentace žalobce a žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě konstatoval, že uplatnil námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů dne 14. 11. 2016 a dne 22. 12. 2016 se dostavil na městský úřad k seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí. Zde byl informován o postoupení věci Policii ČR jako orgánu věcně a místně příslušnému rozhodovat v této věci. Městský úřad rozhodl o postoupení věci usnesením ze dne 3. 1. 2017 a dne 13. 2. 2017 vydal usnesení o přerušení řízení do doby pravomocného rozhodnutí ve věci obnovy řízení. Teprve poté, co dne 12. 8. 2020 obdržel kopii rozhodnutí Ministerstva dopravy týkající se návrhu žalobce na obnovu řízení ve věci přestupku ze dne 15. 12. 2015, vyžádal si městský úřad od příslušných oddělení Policie ČR pokutové bloky ve všech případech, kdy byly žalobci uděleny body. U přestupků žalobce ze dne 9. 6. 2011 a ze dne 10. 10. 2014 však příslušné útvary Policie ČR sdělily městskému úřadu, že předmětné pokutové bloky již byly dle zákona skartovány. Navzdory tomu městský úřad posoudil námitky uplatněné žalobcem jako nedůvodné a žalovaný jeho závěry potvrdil.
3. Žalobce předně namítl, že v průběhu správního řízení došlo k mnohým procesním pochybením. Městský úřad zejména pochybil tím, že dne 3. 1. 2017 vydal usnesení o postoupení věci Policii ČR. Pokud totiž správní orgán postoupil věc pro nepřislušnost Policii ČR, pak nebyl vůbec oprávněn ve věci rozhodovat. Proto je vadou řízení, že dne 13. 2. 2017 vydal usnesení o přerušení řízení do doby pravomocného rozhodnutí ve věci obnovy řízení. Nikde ve spisové dokumentaci není uvedeno, že by bylo nějakým způsobem následně rozhodnuto o tom, že ve věci žalobcových námitek je i přes předmětné postoupení věci příslušný rozhodnout městský úřad. Uvedený procesní postup byl pro žalobce matoucí a popírající základní zásady správního řízení, a to minimálně zásadu zákonnosti, zásadu materiální pravdy, zásadu hospodárnosti a rychlého projednávání a rozhodování. Žalobce upozornil také na skutečnost, že téměř po tři roky od předmětného postoupení věci nebyla věc ze strany městského úřadu nijak řešena.
4. Dále žalobce namítl nesprávné právní posouzení věci. Městský úřad potvrdil, že k přestupkům ze dne 9. 6. 2011 a ze dne 10. 10. 2014 neměl k dispozici pokutové bloky. Podle žalobce tedy nemohl posoudit, zda byly záznamy v registru řidičů provedeny v souladu se způsobilými podklady. Žalobce nesouhlasí s argumentací městského úřadu, podle níž je způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Žalobce je názoru, že oznámení o uložení blokové pokuty je pouhým oznámením o vydání konstitutivního rozhodnutí. Rozhodnutím, kterým se zakládají, mění, či ruší práva dotčené osoby, je pokutový blok. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44.
5. Podle žalobce mu přitom nemůže být dáváno za vinu, že došlo ke skartaci předmětných pokutových bloků. Městský úřad si mohl vyžádat pokutové bloky od Policie ČR již v roce 2016, nebyl důvod, aby s tím otálel až do srpna roku 2020.

6. Žalobce namítl také porušení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod („Listina“). V této souvislosti odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 4. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 225/01, podle nějž právo na spravedlivý proces v sobě zahrnuje rovněž právo na to, aby věc byla projednána bez zbytečných průtahů.
7. Závěrem žalobce namítl, že je zde dána i překážka pro odebrání bodů *non bis in idem*. Žalobce odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 – 55, podle nějž je záznam bodů v registru řidičů trestem podle čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod („Úmluva“).
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a konstatoval, že přezkoumal předložené pokutové bloky, které jsou řádně vyplněné ve všech kolonkách v souladu s příslušným oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení. Pokutové bloky jsou opatřeny razítkem zmocněného orgánu a podpisem přestupce a úřední osoby. Nejedná se tedy o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů. K námitce týkající se přestupku ze dne 10. 10. 2014 spáchaného v obci Babylon žalovaný uvedl, že dle sdělení Policie ČR byl příslušný pokutový blok skartován ve skartační lhůtě 5 let (dle závazného pokynu policejního prezidenta č. 222/2001, kterým se vydává spisový řád Policie ČR).
9. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou, v níž uvedl, že žalovaný ani v napadeném rozhodnutí, ani ve svém vyjádření nijak nevysvětlil, proč má za to, že oznámení o uložení pokuty je možné akceptovat jako způsobilý podklad pro záznam v bodové kartě řidiče.

III. Ústní jednání

10. Žalovaný se z jednání konaného dne 16. 2. 2022 omluvil, soud tedy jednal v jeho nepřítomnosti. Zástupce žalobce během jednání stručně shrnul námitky obsažené již v žalobě, neuplatnil žádnou novou argumentaci. Nenavrhoval ani provedení žádných důkazů.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).
12. Předmětem přezkumu v této věci je rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamená řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení, stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou

působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f zákona o silničním provozu).

13. Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, podle něž *„[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“*
14. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59).
15. K blokovému řízení pak Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20), že se jedná o zjednodušené řízení, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích [s účinností od 1. 7. 2017 § 91 a § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich].
16. Žalobce v posuzované žalobě předně uplatnil námitky, kterými zpochybňuje procesní postup správních orgánů. Namítl, že městský úřad dne 3. 1. 2017 rozhodl o postoupení věci Policii ČR. Nikde ve spisové dokumentaci přitom není uvedeno, že by bylo nějakým způsobem následně rozhodnuto o tom, že ve věci žalobcových námitek je i přes předmětné postoupení věci příslušný rozhodnout městský úřad. Žalobce upozornil také na skutečnost, že téměř po tři roky od předmětného postoupení věci nebyla věc ze strany městského úřadu nijak řešena.
17. Soud z předloženého správního spisu konstatuje, že městský úřad zaslal žalobci dne 2. 11. 2016 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce dne 14. 11. 2016 uplatnil námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a dne 22. 12. 2016 se dostavil na městský úřad k seznámení se s podklady před vydáním

rozhodnutí. Zde doplnil své námitky poukazem na údajnou nečitelnost místa spáchání dopravního přestupku v pokutovém bloku vystaveném Policií ČR, dopravním inspektorátem Praha 4 dne 31. 10. 2016. Městský úřad posoudil tuto námitku jako podnět k přezkumnému řízení ve věci předmětného přestupku, a tak ji usnesením ze dne 3. 1. 2017 postoupil Policii ČR. Policie ČR shledala tento podnět nedůvodným, jak je patrné z jejího sdělení ze dne 1. 2. 2017. Žalobce dále podal u Magistrátu hlavního města Prahy („magistrát“) žádost o obnovu řízení ve věci týkající se dopravního přestupku ze dne 15. 12. 2015, za něž byl sankcionován rozhodnutím magistrátu vydaným v příkazním řízení dne 11. 4. 2016. Žalobce zároveň požádal městský úřad o přerušení řízení do doby, než bude rozhodnuto o uvedené žádosti o obnovu řízení. Městský úřad této žádosti vyhověl a usnesením ze dne 13. 2. 2017 přerušil řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Magistrát zamítl žádost žalobce o obnovu řízení rozhodnutím ze dne 21. 2. 2017, odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí magistrátu zamítlo Ministerstvo dopravy rozhodnutím ze dne 18. 6. 2020. Městský úřad poté pokračoval v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a dne 15. 10. 2020 vydal rozhodnutí, kterým tyto námitky zamítl a potvrdil provedený záznam.

18. Na základě výše podaného shrnutí soud konstatuje, že městský úřad usnesením ze dne 3. 1. 2017 postoupil Policii ČR toliko podnět k přezkumnému řízení ve věci dopravního přestupku, za který byl žalobce sankcionován pokutovým blokem ze dne 31. 10. 2016. Tímto postupem tedy nebyla nijak dotčena příslušnost městského úřadu k dalšímu vedení řízení o námitkách žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a k rozhodnutí o těchto námitkách. Uvedený procesní postup nemohl být pro žalobce matoucí. Městský úřad před vydáním rozhodnutí opětovně vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Jak z tohoto vyrozumění, tak z následně vydaného rozhodnutí, kterým městský úřad zamítl námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, muselo být žalobci zřejmé, co bylo předmětem řízení vedeného městským úřadem. Žalobce proti němu ostatně podal odvolání, v němž zpochybnil záznam bodů provedený na základě pokutového bloku ze dne 10. 10. 2014 (naopak výše popsany procesní postup městského úřadu nijak nezpochybňoval). Předmětná žalobní námitka je tedy nedůvodná.
19. Soud přisvědčuje žalobci v tom, že řízení před městským úřadem trvalo velmi dlouho. V obecné rovině soud souhlasí také s tím, že právo na spravedlivý proces v sobě zahrnuje rovněž právo na to, aby věc byla projednána bez zbytečných průtahů. Soud ale považuje za nadbytečné hodnotit nyní otázku, zda městský úřad projednal věc bez zbytečných průtahů (a zda například bylo nutné, aby vyčkával na výsledek výše zmíněného řízení o žádosti žalobce o obnovu řízení). Úkolem soudu v tomto řízení je posoudit zákonnost napadeného rozhodnutí, na níž nemůže mít délka řízení bez dalšího vliv.
20. Žalobce dále namítl nesprávné právní posouzení věci. Poukázal na skutečnost, že ve vztahu k přestupkům ze dne 9. 6. 2011 a ze dne 10. 10. 2014 neměl městský úřad k dispozici pokutové bloky, ale pouze oznámení policie o uložení pokuty. Podle žalobce tedy nemohl posoudit, zda byly záznamy v registru řidičů provedeny v souladu se způsobilými podklady.
21. Soud k dané námitce uvádí, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu má oznámení policie o uložení pokuty povahu úředního záznamu o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal. Toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze z něj ale bez dalšího vycházet, pokud se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích

zde zaznamenaných. V takovém případě je k dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu třeba vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené (viz rozsudky ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20).

22. Městský úřad prokazatelně neměl k dispozici pokutový blok k přestupku ze dne 10. 10. 2014, protože v době, kdy si jej vyžádal od Policie ČR, byl již tento pokutový blok skartován. Vycházel tedy pouze z oznámení policie o uložení pokuty (správní spis neobsahuje ani pokutový blok k přestupku ze dne 9. 6. 2011, ale ten není pro posouzení věci podstatný, neboť mezi přestupky, na jejichž základě žalobce dosáhl 12 bodů v registru řidičů, tento přestup nebyl zahrnut). Klíčovou otázkou tedy je, zda se v řízení vyskytly pochybnosti o údajích zaznamenaných v oznámení policie o pokutě uložené žalobci dne 10. 10. 2014.
23. Soud dospěl k závěru, že v daném případě bylo oznámení policie o uložení pokuty dostatečným podkladem. Jak totiž plyne z navazující judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 – 32, a ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23), správní orgán má povinnost ověřit spáchání přestupku ze samotného pokutového bloku pouze v případě, že jsou relevantním způsobem zpochybněny skutečnosti uvedené v oznámení o uložení pokuty. K relevantnímu zpochybnění daných skutečností ale nestačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se příslušného přestupku nedopustila. Takové tvrzení musí být konkretizováno a zásadně též podepřeno odpovídajícími důkazními návrhy. Nic takového ale žalobce neučinil. Žalobce pouze bez dalšího namítl, že není jasné, kde k předmětnému přestupku došlo (přesné místo jeho spáchání) a zda vozidlo řídil on. Z oznámení policie je ovšem zřejmé, že žalobci byla uložena pokuta za spáchání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci Babylon, což je v případě tohoto přestupku dostatečně přesné vymezení místa spáchání přestupku. Z oznámení policie dále jasně plyne, že osobou, které byla uložena pokuta za přestupek v předmětném blokovém řízení, byl právě žalobce. Za situace, kdy žalobce tyto skutečnosti v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů konkrétně nezpochybnil, představovalo oznámení policie dostatečný podklad pro rozhodnutí městského úřadu (a potažmo také žalovaného).
24. Nedůvodná je konečně také námitka, podle níž záznam bodů nemohl být proveden s ohledem na zásadu *non bis in idem*. Soud přisvědčuje žalobci v tom, že dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 114/2014 – 55 je záznam bodů v registru řidičů „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 Úmluvy. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu však v daném usnesení také výslovně uvedl, že záznamem bodů v registru řidičů nedochází k porušení zásady *non bis in idem* zakotvené v čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě. Cílem tohoto ustanovení je totiž zabránit zahájení dalšího „trestního řízení“ o témže skutku, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto. O další „trest“ se přitom nejedná v případě, že mezi řízeními existuje „dostatečně úzké spojení“ a sankce uložená v navazujícím řízení je přímým a předvídatelným důsledkem původního odsouzení. Tak je tomu dle Nejvyššího správního soudu i v případě bodového systému.

V. Závěr a náklady řízení

25. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 23. února 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu